

מסרים לכל...

בעריכת הרב נחום גמליאל

לקח מהפרשה,

'והזכרתי אל פרעה' (מ' ידי)

מעשה נורא הגיע לאוזני עם לקח מוסרי בצידו, וכדאי להטות אוזן לדברים ולשאוב מהם חוכמה ומוסר, כי כל אחד מאתנו עובר התרחשויות דומות, גם אם הן אינן קשורות ישירות למעשה שלפנינו. אישה קשישה וערירית שעברה את השואה נעזרה במשך שנים רבות באחת משכנותיה, שהגיעה אליה דבר יום ביומו וסייעה לה בכל ענייניה. השכנה עשתה זאת במסירות רבה וגם בימים שבהם הייתה עסוקה מאוד הגיעה לבית הקשישה שהתה לצידה ועזרה לה. הקשישה הלכה ונחלשה והכול הבינו שהנה מגיע הזמן שבו תעזוב את העולם גם השכנה שבאה לעזור לה הרגישה בכך ויום אחד אחרי שהגישה לה את העזרה הנדרשת אמרה לה: 'אני מבקשת שתזכרי אותי בצוואתך...'.
הבקשה הייתה מובנת נעשתה שכנתה כאומרת לה אני הייתי לך לעזר במשך תקופה כל כך ממושכת לכן היה מן הראוי ש'תזכרי' אותי...
הקשישה לא הגיבה.

אחרי תקופה קצרה אכן הלכה הקשישה לעולמה... כשפתחו את הצוואה מצאו בה דבר מדהים בחלק הראשון של המסמך היא אכן כותבת שדירתה הגדולה תועבר ברבות הימים לידיה של השכנה שעזרה לה, אבל לצוואה נוסף נספח שנכתב ונחתם על ידי עורך דין. מסמך זה נכתב באותו יום שבו בקשה השכנה לזכור אותה בצוואה, ובנספח זה היה כתוב שהדירה תעבור למישהו אחר ולא לשכנה...
והעילה לכך ברורה כשמש. אם עד לאותה בקשה חשבה הקשישה שהעזרה של השכנה הייתה אמיתית וכוונתה הייתה באמת לעזור לה, הרי שלאחר שבקשה שיזכרו אותה בצוואה התברר למפרע שזו הייתה כל כוונתה של השכנה וממילא לאל מגיע לה כלום.

וכבר עוררנו על כך פעמים רבות שלפעמים הישועה ממתנינה לאדם מעבר לדלת, ואם תהיה לו סבלנות ולא יעשה דברים לא הגיוניים הוא יקבל אותה על מגש של כסף וללא כל בעיות. אבל ברגע שאדם מוציא מפיו מילים מיותרות כמו אלו שאמרה השכנה הוא מאבד בידיים את מה שרוצים לתת לו.
כל זה מזכיר לנו את מה שאמר יוסף לשר המשקים ברגע שהשתחרר מבית האסורים 'והזכרתי אל פרעה' ובדיוק אז קרה שלא זכר שר המשקים את יוסף וישכחו...
(טובך יביעו)

פינת החלכה

והלכות חנוכה

אורח בחנוכה:

א: למנהג הספרדים: בעל הבית מוציא ידי חובה את כל בני הבית (המתפרנסים על ידו) גם כשאינם בבית. לכן בחורי ישיבה וחיילים יוצאים ידי חובה בהדלקה של ההורים בבית.
ב: אורח: (בן, חתן, חבר וכדו') המתארח שבת שלימה אצל קרובי משפחה ללא תשלום, יוצא ידי חובה בהדלקת הנר של בעל הבית.

ג: אורח כנ"ל יכול לצאת בהדלקת נרות של בעל הבית גם במוצאי שבת, ואם רוצה יכול להדליק את הנרות בביתו.

ד: למנהג האשכנזים: כל מי שהגיע לחינוך מדליק לעצמו. בחורי ישיבה וחיילים רווקים צריכים להדליק נרות חנוכה בברכה במקום בו הם נמצאים.

ה: לאשכנזים, וכן אורח ספרדי המתארח בתשלום, צריך להשתתף עם בעל הבית בהדלקה ע"י תשלום קטן. (בעל הבית רשאי גם לתת לאורח מעט מהשמן במתנה.)
ו: חייל מילואים שאשתו מדליקה בבית, יוצא ידי חובה בהדלקת אשתו.

מדריך להורה האובד / חלק ד

מתי יש צורך לפנות לפסיכולוג? בעבר הופנו אל הפסיכולוג רק "מקרים אבודים" מכמה סיבות: א: חשש לסטיגמה שלילית. ב: עלות גבוהה. ג: מחסום פסיכולוגי של ההורים. היום הטיפול אצל פסיכולוג הוא נפוץ יותר. מתי כדאי להפנות ילד לטיפול הפסיכולוגי? # כשהילד סובל מחרדות, מתעורר בלילות לעיתים קרובות מפחד, # כשהילד מפחד להיות לבד גם זמן מועט, # כשיש לילד הפרעות אכילה # כשיש לילד הפרעות התנהגות – תוקפנות כלפי בני אדם, בעלי חיים, או אם הוא פוגע והורס חפצים במזיד. # כשילד עבר משבר או טראומה – אבדן אדם קרוב, תאונת דרכים, אונס, # כשילד מדבר על אבדן – רצון למות # כשיש שינוי דרסטי בהתנהגות הילד ואנו לא יודעים מדוע.

חשוב מאוד למצוא פסיכולוג שיש לו גישה לילדים, שמבטא אמפתיה וסבלנות ויש להורים אימון וחיבור אתו. כדאי לשאול ולקבל המלצות ממטופלים כדי להגיע למרב הסיכויים להגיע להישגים בהקדם. בהצלחה ושבת שלום שושנה

"ויעזוב בגדו בידה..."

מכאן ראייה כמה חמורים חטאי לשון הרע ושנאת חינם. הנה יוסף אף שהתגבר על יצרו ועמד בניסיון הגדול של אשת פוטיפר, גרם לגלות מצרים בגלל שנכשל בלשון הרע ושנאת חינם. לעומת זאת יהודה, למרות שנכשל במעשה תמר, בגלל הרחמנות שהייתה בו שחש על אחיו יוסף ואמר: 'מה בצע כי נהרוג את אחינו' זכה למלכות וזכה שיצא ממנו הגואל לעתיד מלך המשיח.

(אוהב ישראל)

סיפור לשבת

הזולת והאני

ר' ליב פוזין, מחסידיו של רבי שמואל מליובאוויטש, היה עשיר גדול, נהל עסק מצליח והחזיק בבעלותו נכסים רבים נוספים. באותה עיר התגורר חסיד נוסף, אף הוא עשיר גדול, **ר' שמואל ברין**. עסקיו היו באספקת חמרי בניה לגורמים ממשלתיים. בשנת תר"מ ארעה מפלת בעסקיו של ר' שמואל שאבד את כל הונו ואף נקלע לחובות כבדים. זמן קצר לאחר מכן הזדמן ר' ליב פוזין לחצר הרבי. הוא ספר לרבי על עסקיו ובקש את ברכתו להצליח. כשסיים, נאנח ר' ליב ואמר: "ר' שמואל ברין נמצא בשפל המדרגה והוא זקוק לרחמים". מיד הוסיף: "אף כי צדיק ה' בכל דרכיו", ואם עשה כן, נראה שזה מה שצריך היה לקרות, בכל זאת גדולה הרחמנות עליו". למשמע דבריו האחרונים של ר' ליב, לא הגיב הרבי. הוא הניח את כפות-ידיו על שתי עיניו והתעמק במחשבותיו. זמן קצר לאחר מכן פרצה דלקה במחסני הפשתן של ר' ליב. השרפה פלטה גם את ביתו וגם את חנותו הסמוכה. הנזק הכללי נאמד בסכום של פחמשים אלף רובלים.

בסערת רוחו נסע ר' ליב לרבי. כשנכנס לחדרו פרח בבכי וספר על האסון הכבד. כל אותה שעה הביט בו הרבי בעינים חודרות. אמר לו: "על ידיך ר' שמואל ברין, שאבד את כל הונו, מצאת נחומים והצדקת עליו דין שמים, וכאשר הדברים נוגעים בפשתנך ובחנותך, אתה מרעיש עולמות. וכל זאת בשעה שעדין נותרו בבעלותך שני בנקים ושטרות-חוב ממשלתיים. מתברר אפוא שהזולת וה'אני', הם שני דברים נפרדים לגמרי". דבריו של הרבי הכו את ר' ליב בהלם. הוא נצא מחדרו של הרבי בעינים משפלות ובלי לומר מלה. זמן רב ישב באחת מפנות בית-המדרש, מכנס בתוך עצמו, מתבונן בדבריו הנוקבים של הרבי: "**הזולת וה'אני' הם שני דברים נפרדים לגמרי**". לבסוף החליט להכנס אל הרבי פעם נוספת ולבקש ממנו דרך לתקון ותשובה. הפעם היו פניו של הרבי מאירות ועיניו רכות. הרבי הישיר מבט אל ר' ליב ובנימה אבהית אמר: "מקבל בשם הבעל-שם-טוב, שכל הפוסק דבר על חברו, הן לטוב והן לרע, פוסק זאת על עצמו. אם הוא מצדיק על חברו את הדין, מעורר הוא על עצמו דינים וגבורות; ואם הוא משתתף בצערו של החבר ומשתדל לסייע לו, מושך הוא על עצמו חסדים ונשפע. "סע לביתך, קח שלשת-אלפים רובל במזמן ומסר אותם לר' שמואל כגמילות-חסדים, כדי שיוכל לשקם את עסקיו. את הכסף תתן בעין יפה, ומתוך רגש של תודה לה' על שזכה אותך לגמל חסד. לאחר מכן תסע למוסקבה לקנות סחורה חדשה, ונה' יתברך ימלא את חסרונך בכפלים".

כשחזר ר' ליב לויטבסק לקח מיד שלשת-אלפים רובל ומהר לביתו של ר' שמואל ובקש למסר לו את הכסף, אלא שר' שמואל סרב: "מה אתה מדבר! לא אקח ממך הלוואה בסכום זה וגם אתה אינך רשאי לעשות כן. חלילה לי לספן כסף של הזולת". ר' ליב נאלץ לספר כי זו היתה הוראתו של הרבי. ר' שמואל הקשיב קשב רב ובכל זאת עמד על דעתו: "אתה את שליחותך קימת, אבל אני לא אקח את הכסף". עוד באותו לילה נסע ר' ליב לרבי והניח את שלשת-אלפי הרובלים על שלחנו. "סע לשלום", אמר לו הרבי. ביום שני בבקר הגיע משרתו של הרבי לביתו של ר' שמואל והביא לו חבילה חתומה ובה פתק בכתב-ידו של הרבי: "הנני שולח לך שלשת-אלפים רובל לסחר בהם עד זמן מכירת הרפסודות בריגה – וצלח".

שני הסוחרים ראו עתה ברכה אלקית בעסקיהם. ר' שמואל שלח סחורה ברפסודות לריגה והרויח סכומים עצומים. הרויחים מהעסקה הספיקו לתשלום כל חובותיו ואף לקניית בית-אבן ומגרש גדול. ר' ליב נסע למוסקבה וספקי סחורותיו החליטו להשתתף באסונו ולמחק מחצית מחובו. הסחורה שקנה התלקחה פי שלשה והוא הרויח הון רב. אך הוא הרויח בעקר את הלקח שלמד – שהזולת וה'אני' אינם שני דברים נפרדים.

("תורתך שעשועי")